

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. VI. De Depositione, & Degradatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

& sine expressione, quod in perpetuum duret, possit ab Episcopo absolvi post peractam a Reo poenitentiam?

Negant Abb., & Navar., quia talis Suspendio habet rationem poenae; poena autem absolute lata censetur esse perpetua, & irremissibilis a Iudice inferiore, ex leg. *Servus Cod. de penis*. Sed communius affirmant cum Laym., Avil. 3. part. disp. 6., Suar. disp. 29. sect. 1.; quia talis poena videtur esse imposita, non ut vindictiva, sed ut medicinalis ad tollendam contumaciam; qua sublata possit consequi absolutio; sicut dicitur de omnibus censuris: Praesertim quia si auctor Suspensionis voluisset illam perpetuam, & irremissibilem, id expressisset, ut saepe solet.

VI. Demum qui scire velit; Quanam sint Suspensiones juris communiores? consulat Busemb. de Suspend. dub. 2. Inter eas tamen notatu digna est primo suspensio contra Clericos recipientes Ordines Sacros ab alieno, vel a proprio in aliena Dicecesi, vel sine aetate legitima, aut sine dimissionibus, vel titulo, aut extra tempora, non servatis interstitiis, vel per saltum, vel in censura; qui omnes ab executione Ordinum sunt suspensi. Secundo contra Sodomiam exercentes, simoniacos, provocantes ad duellum, vel acceptantes, contra raptores, vel praebentes ad id auxilium. Tertio contra Visitantes, si accipiant pecuniam, vel munera, usque dum restituant duplum. Quarto contra asserentes etiam in sermonibus, & scripturis privatis, quod Beatissima Virgo fuerit concepta in originali; & contra differentes in alterutram partem de conceptione Beatae Virginis in concione populari, ubi adest virorum, & mulierum multitudo, asserendo propriam sententiam rationibus, & auctoritatibus, & alteram re-

pellendo; Necnon qui praesumit de hac ipsa quaestione vulgari sermone scribere, vel dictare, ex Bulla Pii V. apud Bonac. hic punct. 5. §. 1. Quinto contra Episcopos, & Ordinantes non subditum, aut indignum, aut simoniace; Contra eosdem intrantes monasteria monialium sine necessitate; Contra admittentes resignationem adversus formam praescriptam; & contra delinquentes adversus Clericorum immunitatem; Ac demum in eosdem Episcopos non visitantes limina Apostolorum tempore praescripto a Sixto V.

ARTICULUS VI.

De Depositione, & Degradatione.

- I. *Quid importet Depositio, quid Degradatio? Per priorem privatur Clericus omni officio, ac beneficio, retento solum privilegio fori, & Canonis; Per posteriorem vero etiam hoc privilegio cum quadam solemnitate privatur.*
- II. *In quo differat Suspendio a Depositione, & Degradatione?*
- III. *Degradatio verbalis confunditur cum Depositione; secus vero Realis.*
- IV. *Plura gravia crimina irahunt Depositionem, & plura graviora Degradationem.*
- V. *Depositio, & Degradatio Presbyteri spectat ad Episcopum; Episcopi autem ad Pontificem. Degradatus a solo Pontifice potest in pristinum statum restitui; Depositus vero aliquando etiam ab Episcopo.*

I. **Q**uæritur primo; Quid importent Depositio, ac Degradatio, & in quo differant a Suspensione?

Respondeo, Depositionem esse poenam Ecclesiasticam, non medicinalem.

tem, sed vindicativam, qua Clericus omni officio, vel beneficio in perpetuum privatur, retento solo privilegio fori, & Canonis: Degradatio vero non solum privat omni officio, & beneficio, sed etiam privilegio fori, & Canonis cum quadam solemnitate; unde degradatus traditur brachio seculari, ut puniatur tanquam laicus.

II. Differunt itaque Depositio, & Degradatio a suspensione, quod suspensio privat tantum usui officii, & fructibus beneficii cum spe absolutio- nis; illæ vero privant officio ipso, ac beneficio, seu titulo, & iurè beneficii, & consequenter ejus administratione, & fructuum suspensione sine spe relaxationis.

III. Distinguunt aliqui Degradationem in Verbalem, & Realem, & dicunt, Verbalem confundi cum Depositione; Realem vero esse, quam diximus. Eaque fieri solet astantibus Abbatibus infulatis, idest habentibus jus mitræ, & baculi, atque assistentibus aliis in dignitate constitutis; & tunc inducitur ad conspectum Episcopi degradandus gestans vestes, & vasa sacra pertinentia ad Ordinem, a quo degradatur, atque ab Episcopo gradatim iis exuitur, & privatur; ac tandem tondetur prolatis quibusdam verbis terrorem incutientibus. Ita Bonnac. hic.

IV. Quæritur secundo; Ob quæ crimina ferri possit Depositio, & Degradatio?

Respondeo, crimina, quæ Depositionem merentur, sunt adulterium,

stuprum, incestus, notorius concubitus, furtum, perjurium, homicidium etiam solo consilio patratum, simonia notoria, necnon alia crimina enormia, quæ trahunt irregularitatem: Degradationem vero merentur homicidium qualificatum, puta parricidium, hæresis manifesta, sodomia sapius exercita, falsificatio litterarum Apostolicarum, calumnia proprio Episcopo irrogata, & quodvis crimen, in quo aliquis redditur incorrigibilis; necnon crimina valde Reipublicæ pernicioosa. Ita communiter apud Laym. hic.

V. Quæritur demum; Quinam possit ferre, & tollere Depositionem, & Degradationem?

Respondeo cum Bonnac. hic, Depositionem, & Degradationem presbyteri pertinere ad proprium Episcopum, vel ejus Vicarium generalem post Trident. sess. 13. cap. 14.; Episcopi vero Depositionem, & Degradationem spectare ad Pontificem, sicut & Religiosorum exemptorum; nisi ex consuetudine, vel privilegio eorum Prælato talis potestas competat. Degradatum vero in pristinum statum restituere solus Pontifex potest, ex cap. *Lapsis*; quamvis raro, aut nunquam id fiat. Depositum autem potest etiam Episcopus in pristinum statum restituere, si crimina, ob quæ fuit depositus, leviora sint adulterio, ex cap. *At si Clerici, de iudiciis*; quamvis non soleant Depositi ad Clerum restitui, ex cap. *Percutit, dist. 50.*